

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

15 päivänä helmikuuta 2005 *

Asiassa T-169/02,

Cervecería Modelo, SA de CV, kotipaikka Mexico (Meksiko), edustajinaan
asianajajat C. Lema Devesa ja A. Velázquez Ibáñez,

kantajana,

vastaan

sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV),
asiamiehinä J. Crespo Carrillo ja I. de Medrano Caballero,

vastaajana,

jossa toisena osapuolena SMHV:n valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä ja
väliintulijana ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa on

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

Modelo Continente Hipermercados, SA, kotipaikka Senhora da Hora (Portugali),
edustajinaan asianajajat N. Cruz, J. Pimenta ja T. Colaço Dias,

ja jossa kantaja on nostanut kanteen SMHV:n kolmannen valituslautakunnan
6.3.2002 tekemästä päätöksestä (yhdistetyt asiat R 536/2001-3 ja R 674/2001-3), joka
koskee Cervecería Modelo, SA de CV:n ja Modelo Continente Hipermercados, SA:n
välistä väitemenettelyä,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf sekä tuomarit P. Mengozzi ja
I. Labucka,

kirjaaja: H. Jung,

ottaen huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 30.5.2002 jätetyn
kanteen,

ottaen huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 12.12.2002 toimitetun
vastineen,

ottaen huomioon väliintulijan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen
25.11.2002 jättämän vastineen,

ottaen huomioon 14.9.2004 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

- 1 Cervecería Modelo, SA de CV teki 19.5.1999 yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen sisämarkkinoiden harmonisointivirastolle (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1) nojalla, sellaisena kuin kyseinen asetus on muutettuna.
- 2 Tavaramerkki, jonka rekisteröintiä haettiin, on alla esitetty kuviomerkki, jonka värit ovat kulta, oranssi, valkoinen, musta ja kastanjanruskea (jäljempänä tavaramerkki NEGRA MODELO):

- 3 Tavarat ja palvelut, joita varten rekisteröintiä haettiin, kuuluvat tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitusta tavaramerkkien rekisteröimistä varten koskevaan 15.6.1957 tehtyyn Nizzan sopimukseen, sellaisena kuin se on tarkistettuna ja muutettuna, pohjautuvan luokituksen luokkiin 25, 32 ja 42, ja ne vastaavat kunkin mainitun luokan osalta seuraavaa kuvausta:

— luokka 25: ”Vaatteet”

— luokka 32: ”Oluet”

— luokka 42: ”Baari-, ravintola- ja yökerhopalvelut”.

- 4 Hakemus julkaistiin 17.1.2000 yhteisön tavaramerkkilehdessä nro 5/2000.

- 5 Modelo Continente Hipermercados, SA teki 17.4.2000 asetuksen N:o 40/94 42 artiklan nojalla väitteen kantajan hakemusta vastaan. Väite koski kaikkia kantajan yhteisön tavaramerkkiä koskevassa hakemuksessa tarkoitettuja tavaroita ja palveluja. Kyseinen väite perustui seuraavaan kansalliseen kuviomerkkiin:

- 6 Kyseinen merkki oli rekisteröity Portugalissa 20.1.1995 luokkaan 25 kuuluvia tavaroita ("vaatetustavarat, mukaan lukien jalkineet") varten ja 20.4.1995 luokkaan 32 kuuluvia tavaroita ("mehutiivisteet, oluet, virvoitusjuomat ja alkoholittomat juomat") varten.

- 7 SMHV:n väiteosasto hyväksyi 23.3.2001 tekemällään päätöksellä nro 763/2001 rekisteröintihakemuksen, joka koski "vaatteita" ja "baari-, ravintola- ja yökerhopalveluja", mutta hyväksyi tehdyn väitteen osittain ja hylkäsi siten hakemuksen luokkaan 32 kuuluvan tavaran ("olut") osalta sillä perusteella, että kyseisten merkkien välillä oli tämän tavaran osalta sekaannusvaara.

- 8 Kantaja teki 23.5.2001 väiteosaston päätöksestä valituksen (asia R 536/2001-3), jossa se väitti, että luokkaan 32 kuuluvaa tavaraa ("olut") varten haetun tavaramerkin rekisteröintiä ei ollut syytä hylätä.

- 9 Väliintulija teki 23.5.2001 valituksen (asia R 674/2001-3) tästä samasta päätöksestä siltä osin kuin siinä hyväksyttiin rekisteröintihakemus.

- 10 SMHV:n kolmas valituslautakunta hylkäsi valitukset 6.3.2002 tekemällään päätöksellä (jäljempänä riidanalainen päätös) ja vahvisti tavaramerkin rekisteröinnin luokkaan 25 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten sekä päätöksen evätä rekisteröinti luokkaan 32 kuuluvan tavaran osalta sillä perusteella, että rekisteröiväksi haetun tavaramerkin ja aikaisemman kansallisen tavaramerkin välillä oli kyseisen tavaran osalta sekaannusvaara.

Asianosaisten vaatimukset

- 11 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- kumoaa riidanalaisen päätöksen
 - velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 12 SMHV ja väliintulija vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- hylkää kanteen
 - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

- 13 Kantaja vetoaa kanteensa tueksi yhteen kanneperusteeseen, joka perustuu asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkomiseen.

Asianosaisten lausumat

- 14 Kantaja väittää ensinnäkin, että sekaannusvaaraa rekisteröiväksi haetun tavaramerkin NEGRA MODELO ja väliintulijan tavaramerkin Modelo välillä on arvioitava viimeksi mainitun tavaramerkin aikaisemman käytön perusteella. Koska väliintulija ei ole kantajan mukaan esittänyt todisteita tavaramerkkinsä tosiasiallisesta käytöstä, kyseisen tavaramerkin ja kantajan tavaramerkin välillä ei voi olla sekaannusvaaraa.
- 15 Toiseksi kantaja vetoaa tavaramerkin NEGRA MODELO laajaan tunnettuuteen huomauttaen yhtäältä, että valituslautakunta ei ottanut sitä riittävästi huomioon, kun se arvioi sekaannusvaaraa haetun tavaramerkin ja väliintulijan tavaramerkin välillä, ja toisaalta, että kyseinen laaja tunnettuus estää kuluttajan erehtymisen ja poistaa siten kaiken sekaannusvaaran.
- 16 Kolmanneksi kantaja riitauttaa valituslautakunnan arvioinnin, joka koskee aikaisemman tavaramerkin ja rekisteröitäväksi haetun tavaramerkin välillä olevaa sekaannusvaaraa. Valituslautakunta ei tältä osin tehnyt sekaannusvaaraa koskevaa kokonaisarviointia kyseessä olevien tavaramerkkien ulkoasusta, lausuntatavasta ja merkityssisällöstä syntyvän kokonaisvaikutelman perusteella, mikä on ristiriidassa yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, 22.6.1999 antaman tuomion (Kok. 1999, s. I-3819) 25 kohdassa olevan toteamuksen kanssa. Lisäksi valituslautakunta jätti kantajan mukaan kokonaisarvioinnin ulkopuolelle yhteisön tavaramerkkiä NEGRA MODELO koskevassa hakemuksessa mainitut kuvio-osat ja värit. Se tarkasteli myös termejä "negra" ja "modelo" aiheuttomasti erikseen, kun se katsoi, että näistä ensiksi mainittu on kuvaileva.

- 17 SMHV muistuttaa ensinnäkin, että asetuksen N:o 40/94 43 artiklan 2 kohdan mukaan väitteen tekijän on hakijan pyynnöstä toimitettava todisteet siitä, että aikaisempaa yhteisön tavaramerkkiä, johon väite perustuu, on käytetty. Esillä olevassa asiassa kantaja ei pyytänyt väitteen tekijää toimittamaan tällaisia todisteita.
- 18 SMHV toteaa tämän jälkeen kantajan sen väitteen osalta, joka perustuu kantajan tavaramerkin väitettyyn laajaan tunnettuuteen, että asiakirjoissa, jotka kantaja esitti tällaisen laajaa tunnettuutta koskevan väitteen tueksi, viitataan tavaramerkin käyttöön Espanjassa, vaikka sekaannusvaaraa on arvioitava Portugalin osalta. Lisäksi SMHV riitautti istunnossa kyseisten asiakirjojen huomioon ottamisen sillä perusteella, että ne on esitetty ensimmäisen kerran ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.
- 19 Sekaannusvaaran arvioinnin osalta SMHV toteaa, että vaikka kyseessä olevat tavaramerkit eivät ole ulkoasun kannalta kovin samankaltaisia, lausuntatavan ja merkityssisällön osalta samankaltaisuus on huomattava. SMHV katsoo erityisesti merkityssisällön samankaltaisuuden osalta, ettei valituslautakunta jakanut tavaramerkin kohteena olevaa merkkiä mielivaltaisesti osiin, vaan se päinvastoin teki kokonaisanalyysin kaikista niistä osista, joka muodostavat kyseisen merkin.
- 20 Väliintulija toteaa, että sekaannusvaaraa koskevan kokonaisarvioinnin sekä tavaramerkin erottavien ja hallitsevien osien esiintuomisen välillä ei ole ristiriitaa, koska kyseisen tavaramerkin jonkin osan hallitsevuus voidaan todeta tavaramerkistä, kun sitä tarkastellaan kokonaisena ja osiin jakamattomana.
- 21 Väliintulija väittää merkityssisällön osalta myös, että sanalla "negra" on erityismerkitys, eli "jokin, jonka väri on hyvin tumma: musta", ja että sitä käytetään Portugalissa yleisessä kielenkäytössä, kun tarkoitetaan tietyn tyyppistä tummaa olutta. Termi "negra" ei siis ole väliintulijan mukaan lainkaan erottamiskykyinen suhteessa tavaroihin, joihin kyseessä olevat tavaramerkit liittyvät.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 22 Asetuksen N:o 40/94 74 artiklan 1 kohdan mukaan rekisteröinnin hylkäämisen suhteellisia perusteita koskevassa menettelyssä tutkimus rajataan seikkoihin, joihin osapuolet ovat vedonneet, ja osapuolten esittämiin vaatimuksiin. Tästä seuraa, että kun on kyse rekisteröinnin hylkäämisen suhteellisesta perusteesta, oikeudelliset seikat ja tosiseikat, joihin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa vedotaan ilman, että niitä on aikaisemmin esitetty SMHV:n elimissä, eivät voi vaikuttaa SMHV:n valituslautakunnan päätöksen lainmukaisuuteen (ks. uusien tosiseikkojen osalta asia T-115/03, Samar v. SMHV — Grotto (GAS STATION), tuomio 13.7.2004, Kok. 2004, s. II-2939, 13 kohta).
- 23 Näin ollen SMHV:n valituslautakuntien päätösten lainmukaisuutta koskevassa valvonnassa, joka asetuksen N:o 40/94 63 artiklan nojalla kuuluu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle, ei voida tarkastella kyseisiä oikeudellisia seikkoja ja tosiseikkoja valituslautakunnan päätöksen lainmukaisuuden arvioimiseksi, ja ne on siis jätettävä tutkimatta (em. asia GAS STATION, tuomion 14 kohta).
- 24 Esillä olevassa asiassa on riidatonta, että valituslautakunta ei arvioinut väitteitä aikaisemman tavaramerkin käytön puuttumisesta ja rekisteröitäväksi haetun tavaramerkin laajasta tunnettuudesta sen takia, että kantaja ei esittänyt tällaisia väitteitä, joten kyseiset väitteet on jätettävä tutkimatta.
- 25 Kyseessä olevien kahden tavaramerkin sekaannusvaaran arvioinnin osalta on muistutettava, että jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annettua ensimmäistä neuvoston direktiiviä 89/104/ETY (EYVL 1989, L 40, s. 1) koskevan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan ja asetusta N:o 40/94 koskevan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan sekaannusvaara on olemassa, jos yleisö saattaa luulla, että kyseiset tavarat tai palvelut ovat peräisin samasta yrityksestä tai mahdollisesti taloudellisesti keskenään sidoksissa olevista yrityksistä (asia C-39/97, Canon, tuomio 29.9.1998, Kok. 1998, s. I-5507, 29 kohta; em. asia Lloyd Schuhfabrik Meyer,

tuomion 17 kohta; asia T-104/01, Oberhauser v. SMHV — Petit Liberto (Fifties), tuomio 23.10.2002, Kok. 2002, s. II-4359, 25 kohta; asia T-99/01, Mystery Drinks v. SMHV — Karlsberg Brauerei (MYSTERY), tuomio 15.1.2003, Kok. 2003, s. II-43, 29 kohta ja yhdistetyt asiat T-183/02 ja T-184/02, El Corte Inglés v. SMHV — González Cabello ja Iberia Líneas Aéreas de España (MUNDICOR), tuomio 17.3.2004, Kok. 2004, s. II-965, 64 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

- 26 Asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan sekaannusvaaran olemassaolon arviointi edellyttää erityisesti yhtäältä sitä, että tavarat tai palvelut, joihin kyseessä olevat merkit liittyvät, ovat samoja tai samankaltaisia, ja toisaalta sitä, että nämä merkit ovat samoja tai samankaltaisia.
- 27 Esillä olevassa asiassa osapuolet ovat tavaroiden samankaltaisuuden osalta yhtä mieltä siitä, että tavara, johon sekä aikaisempi tavaramerkki että rekisteröitäväksi haettu tavaramerkki liittyvät, on sama, eli olut.
- 28 Kyseessä olevien merkkien samankaltaisuudesta on todettava, että valituslautakunta tunnisti sekaannusvaaran nimenomaan Portugalin markkinoilla (riidanalaisen päätöksen 50 kohta). Valituslautakunta katsoi niin ikään, että kohderyhmään kuuluva kuluttaja oli tavanomaisesti valistunut sekä kohtuullisen tarkkaavainen ja huolellinen portugalilainen keskivertokuluttaja, johon nähden valituslautakunta siis arvioi vaikutelmaa, jonka kyseessä olevat tavaramerkit saattoivat saada aikaan. Kyseisiä valituslautakunnan päätelmiä ei ole riitautettu esillä olevassa kanteessa.
- 29 Sekaannusvaaran arvioinnin osalta riidanalaisesta päätöksestä (36 kohta ja sitä seuraavat kohdat) ilmenee, että valituslautakunta vertaili kyseessä olevia tavaramerkkejä ottaen huomioon kyseessä olevien tavaramerkkien ulkoasusta, lausuntatavasta ja merkityssisällöstä syntyvän kokonaisvaikutelman.

- 30 Toisin kuin kantaja väittää, valituslautakunta ei siis laiminlyönyt velvollisuuttaan tehdä sekaannusvaaraa koskeva kokonaisarviointi.
- 31 Kantajan sen huomautuksen osalta, joka koskee termien ”negra” ja ”modelo” arvioimista erikseen, on muistutettava, että kahden tavaramerkin välillä olevaa sekaannusvaaraa koskevan kokonaisarvioinnin on perustuttava kyseisistä tavaramerkeistä syntyvään kokonaisvaikutelmaan, ja huomioon on otettava erityisesti niiden erottavat ja hallitsevat osat (ks. vastaavasti asia C-251/95, SABEL, tuomio 11.11.1997, Kok. 1997, s. I-6191, 23 kohta; edellä mainitut asiat Lloyd Schuhfabrik Meyer, tuomion 25 kohta ja Fifties, tuomion 34 kohta).
- 32 Kun on kyse tavaramerkeistä, jotka muodostuvat useasta sanasta, hallitsevan osan määrittämiseen sisältyy väistämättä sen merkityksen analysointi, joka kullakin sanalla on kohderyhmään kuuluvalle kuluttajalle.
- 33 Kyseisen määrittämisen on perustuttava yhtäältä kyseessä olevia tavaramerkkejä koskevaan tutkimukseen, jossa niitä tarkastellaan kumpaakin kokonaisuutena, ja toisaalta jokaisen osatekijän ominaisuuksiin, joita verrataan muiden osatekijöiden ominaisuuksiin (asia T-6/01, Matratzen Concord v. SMHV — Hukla Germany (MATRATZEN), tuomio 23.10.2002, Kok. 2002, s. II-4335, 34 ja 35 kohta).
- 34 On niin ikään todettava, että kohdeyleisö ei miellä moniosaisen tavaramerkin osana olevaa kuvailevaa elementtiä tavaramerkistä syntyvän kokonaisvaikutelman erottavaksi ja hallitsevaksi osaksi (asia T-129/01, Alejandro v. SMHV — Anheuser-Busch (BUDMEN), tuomio 3.7.2003, Kok. 2003, s. II-2251, 53 kohta; asia T-10/03, Koubi v. SMHV — Flabesa (CONFORFLEX), tuomio 18.2.2004, Kok. 2004, s. II-719, 60 kohta ja asia T-117/02, Grupo El Prado Cervera v. SMHV — Debuschewitz (CHUFAPIT), tuomio 6.7.2004, Kok. 2004, s. II-2073, 51 kohta).

- 35 Esillä olevassa asiassa ei voida kiistää, että sana ”modelo” on moniosaisen tavaramerkin NEGRA MODELO hallitseva osa.
- 36 ”Negra” on nimittäin kuvaileva elementti, koska kyseistä sanaa voidaan käyttää portugalilaisessa kielessä tarkoittaessa tummaa olutta eli oluttyyppiä, jota myydään tavaramerkillä NEGRA MODELO.
- 37 Portugalilaisen keskivertokuluttajan huomio kiinnittyy näin ollen termiin ”modelo”.
- 38 Tästä seuraa, että ”modelo” on tavaramerkin NEGRA MODELO hallitseva osa sekä silloin, kun kyseistä sanaa tarkastellaan suhteessa tavaramerkin muihin osiin, että silloin, kun arvioidaan tavaramerkistä syntyvää kokonaisvaikutelmaa. Valituslautakunta määritteli siten perustellusti riidanalaisen päätöksen 42 kohdassa hallitsevaksi sanan ”modelo”, joka sisältyy tavaramerkkiin, jonka rekisteröintiä haettiin.
- 39 Kantajan sen väitteen osalta, jonka mukaan valituslautakunta jätti ottamatta huomioon tavaramerkin NEGRA MODELO graafiset erityispiirteet, on todettava, että kyseessä olevien tavaramerkkien ulkoasusta, lausuntatavasta ja merkityssisällöstä syntyvästä kokonaisvaikutelmasta tehtävässä analyysissä ei ole välttämätöntä, että sekaannusvaara on olemassa kaikkien näiden ominaisuuksien osalta. Kuten SMHV on nimittäin perustellusti muistuttanut, on mahdollista, että jotkin yhtä ominaisuutta koskevat eroavaisuudet kumoutuvat kuluttajalle syntyvässä kokonaisvaikutelmassa toisten ominaisuuksien samankaltaisuuden vaikutuksesta. Kun otetaan huomioon kyseessä olevien merkkien lausuntatavan ja merkityssisällön samankaltaisuus, ulkoasuun liittyvät eroavaisuudet merkkien välillä eivät ole sellaisia, että ne poistaisivat sekaannusvaaran (em. asia Fifties, tuomion 46 kohta).

- 40 Esillä olevassa asiassa se seikka, että rekisteröitäväksi haetun tavaramerkin hallitseva osa ja toisaalta aikaisempi tavaramerkki ovat lausuntatavan ja merkityssisällön osalta samoja, kumoaa ulkoasussa olevat eroavaisuudet, jotka johtuvat rekisteröitäväksi haetun tavaramerkin graafisista erityispiirteistä, joten kyseiset eroavaisuudet eivät voi poistaa sekaannusvaaraa.
- 41 Lisäksi kyseinen samankaltaisuus koskee kahta tavaramerkkiä, jotka liittyvät samaan tavarahan, eli olueen. Tältä osin on muistutettava, että tavaramerkkien vähäisen samankaltaisuuden saattaa korvata niiden tavaroiden tai palvelujen merkittävä samankaltaisuus, joihin ne liittyvät (ks. vastaavasti em. asiat Canon, tuomion 17 kohta; Lloyd Schuhfabrik Meyer, tuomion 19 kohta ja Fifties, tuomion 27 kohta).
- 42 Edellä esitetystä seuraa, että riidanalaisessa päätöksessä oleva arviointi sekaannusvaarasta kantajan tavaramerkin NEGRA MODELO ja väliintulijan tavaramerkin Modelo välillä ei ole lainvastainen, koska valituslautakunta katsoi perustellusti, että termi ”modelo” on kantajan tavaramerkissä hallitseva ja että kyseinen termi on sama kuin se ainoa termi, josta aikaisempi tavaramerkki muodostuu.
- 43 Esillä olevassa asiassa se seikka, että tavara, johon kyseiset merkit liittyvät, on sama, ainoastaan vahvistaa merkkien samankaltaisuutta.
- 44 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että on olemassa vaara, että kohdeyleisö erehtyy luulemaan, että tavarat, joihin kyseiset merkit liittyvät, ovat peräisin samasta yrityksestä tai vähintään taloudellisessa etuyhteydessä olevista yrityksistä.

- 45 Muilta osin kyseisen sekaannusvaaran olemassaoloa vahvistaa vielä se seikka, että keskivertokuluttajalla on ainoastaan harvoin mahdollisuus verrata suoraan eri tavaramerkkejä, vaan hänen on turvauduttava siihen epätäydelliseen muistikuvaan, joka hänellä tavaramerkeistä on (em. asiat Lloyd Schuhfabrik Meyer, tuomion 26 kohta ja GAS STATION, tuomion 37 kohta).
- 46 Näin ollen on katsottava, tavaramerkkien NEGRA MODELO ja Modelo välillä on asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu sekaannusvaara.
- 47 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että kantajan väitteitä, joilla se vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta toteamaan, että valituslautakunta rikkoi asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, ei voida hyväksyä. Näin ollen kanne on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

- 48 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut SMHV:n ja väliintulijan vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(ensimmäinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Kanne hylätään.**

- 2) **Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Vesterdorf

Mengozzi

Labucka

Julistettiin Luxemburgissa 15 päivänä helmikuuta 2005.

H. Jung

kirjaaja

B. Vesterdorf

presidentti